

LINH MỤC ANTONIO LOI: HY LỄ KHỔ ĐAU

Đúng 12 giờ trưa ngày 29-5-1965, trên giường hấp hối, Cha Antonio Loi nói:

- Chúng ta cùng cất tiếng hát bài tạ ơn THIÊN CHÚA - TE DEUM. Xin mọi người cùng hát với tôi.

Nói xong, Cha cất tiếng hát. Mọi người cảm động hát theo. Tiếng hát vang xa như cuộc vượt qua lễ Phục Sinh. Hát xong, Cha Antonio bình tĩnh nói chuyện và cầu nguyện. Rồi Cha giơ tay ban phép lành cho mọi người lần cuối. Sau cùng, Cha nói:

- Hẹn gặp lại tất cả trên Thiên Đàng. Ước gì không ai vắng mặt .. Đức Chúa GIÊSU thật cao cả. Nhưng cùng lúc, Ngài thật giản dị. Ngài ở khắp mọi nơi, vô biên bất tận, đồng thời, Ngài thật đơn sơ. Không bao lâu nữa tôi sẽ giã biệt căn nhà này. Xin giúp tôi đi về Nhà Cha.

Nói xong, Cha Antonio giữ thinh lặng. Trong thinh lặng, mọi người hiện diện thì thầm lần hạt Mân Côi. Khi đọc đến "Kinh Sáng Danh" của chục cuối cùng mừng lễ Mầu Nhiệm, Cha Antonio Loi ôm ái trút hơi thở sau hết, hưởng dương 28 tuổi và sau 20 tháng lãnh nhận thiên chức Linh Mục.

28 tuổi đời và 20 tháng làm Linh Mục, nhưng cuộc đời Cha Antonio Loi mang trọn ý nghĩa "hy tế" của "hiến lễ Thánh Giá".

Antonio Loi chào đời ngày 6-12-1936 tại làng Decimoputzu, trên đảo Sardegna, miền Trung Tây nước Ý, trong một gia đình nông dân nghèo nhưng đạo đức. Ông Salvatore Loi và bà Greca Furcas có tất cả 7 người con, cả trai lẫn gái. Antonio là con út.

Antonio có đôi mắt đen nhánh, lanh lẹ, dễ cảm và tốt bụng. Bên ngoài trông cậu bé không có gì khác lạ, nhưng bên trong ẩn chứa tấm lòng dạt dào kính mến Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể và Đức Mẹ MARIA. Chính 2 mối tình thâm sâu này thúc đẩy Antonio xin gia nhập chủng viện năm 18 tuổi. Sau này, Cha Bề Trên chủng viện nói về thầy Antonio:

- Nơi chủng sinh Antonio có cái gì đó khiến thầy không giống các chủng sinh khác. Nơi thầy như có sự hiện diện của một "Người Nào Đó" giúp thầy rộng mở tâm lòng dâng hiến THIÊN CHÚA. Những năm cuối tại đại chủng viện, thầy sống như là kết quả cuộc luyện tập lâu năm.

Nhưng rồi bệnh tật xuất hiện. Tháng 2 năm 1961 - bước vào năm thần học thứ ba - thầy Antonio cảm thấy sức khoẻ suy giảm. Thầy đi khám bác sĩ và ra vào nhà thương liên miên, nhưng không ai tìm ra nguyên do căn bệnh.

Mãi đến hai năm sau bác sĩ mới khám phá ra thầy bị ung thư ác tính nơi các hạch tuyến (linfogranuloma), một chứng bệnh hay lây và giết người.

Con đường Thánh Giá thật chông gai và gồ ghề. Nhưng thầy Antonio phó thác mọi sự trong tay Chúa. Thầy cầu nguyện và dâng hiến triền miên. Thầy tìm thấy sức mạnh nơi bí tích Thánh Thể và tràng hạt Mân Côi. Tất cả vì Đức Chúa GIÊSU và vì Giáo Hội. Thầy Antonio viết trong nhật ký:

- Con cảm tạ Chúa vì những đau khổ dai dẳng Chúa đã gởi đến cho con và sẽ còn gởi đến cho con. Xin Chúa giúp con sống đúng với thánh ý Chúa. Xin Chúa ban cho con sức mạnh, sức mạnh cầu nguyện không ngừng .. Xin Chúa cho con được cảm thấy niềm vui trong đau khổ.

Trong sâu kín tâm lòng, thầy Antonio chỉ có một ước nguyện duy nhất: được mau mau lãnh nhận thiên chức Linh Mục.

Tuy nhiên, vì đau ốm, thầy Antonio không theo chương trình học đều đặn, do đó, đức giám mục giáo phận phải xin phép chuẩn nơi Tòa Thánh. Đức Giáo Hoàng Phaolo VI đã ký giấy chuẩn và ngày 21-9-1963, Đức Cha Pirastru đã truyền chức Linh Mục cho thầy Antonio. Trong thánh lễ, Đức Cha cảm động nói với vị tiến chức:

- Ngày hôm nay THIÊN CHÚA cất nhắc con lên, làm cho con nên cao cả và đặt con trên Núi Cal-vê với Ngài. Ước gì với thiên chức Linh Mục, con trở thành hy tế cùng với Đức Chúa GIÊSU, Đấng mỗi ngày sẽ cùng hiến lễ với con, khi con dâng thánh lễ. Đây sẽ là sứ vụ Linh Mục của con: trở thành hy lễ với Đức Chúa GIÊSU trên núi Can-vê để cứu các linh hồn. Cha giao phó cho con sứ vụ này: là dâng hiến chính mình con như Cha dâng hiến con sáng nay trong thánh lễ, để con trở thành hy lễ tình yêu cho Đức Chúa GIÊSU và cho sự cứu rỗi của nhiều linh mục.

Trong vòng 20 tháng trời của cuộc đời Linh Mục vẫn vói, Cha Antonio Loi đã hoàn toàn tuân phục lệnh truyền của đức giám mục giáo phận trong ngày lễ truyền chức: trở thành hy lễ tình yêu cho Đức Chúa GIÊSU và cứu các linh hồn, đặc biệt là linh hồn các Linh Mục.

... Khi GIỜ đã đến, Đức Chúa GIÊSU vào bàn, và các Tông Đồ cùng vào với Người. Người nói với các ông: "Thầy những khát khao mong mỗi ăn Lễ Vượt Qua này với anh em trước khi chịu khổ hình. Bởi vì, Thầy nói cho anh em hay, Thầy sẽ không bao giờ ăn Lễ Vượt Qua này nữa, cho đến khi Lễ này được nên trọn vẹn trong Nước THIÊN CHÚA". Rồi Người nhận lấy chén, dâng lời tạ ơn và nói: "Anh em hãy cầm lấy mà chia nhau. Bởi vì, Thầy bảo cho anh em biết, từ nay, Thầy không còn uống sản phẩm của cây nho nữa, cho đến khi Triều Đại THIÊN CHÚA đến". Rồi Người cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, bẻ ra, trao cho các ông và nói: "Đây là Mình Thầy, hiến tế vì anh em. Anh em hãy làm việc này, mà tưởng nhớ đến Thầy". Và tới tuần rượu cuối bữa ăn, Người cũng làm như vậy và nói: Chén này là giao ước mới, lập bằng Máu Thầy, Máu đổ ra vì anh em" (Luca 22, 14-20). (Paolo Riso, "Messaggeri di Gioia e di Speranza", Editrice Elle Di Ci, 1995, trang 7-26)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt